

- tytułem wniosku ewentualnego, i na wypadek, gdyby uznano SEAF za bezprawną pomoc państwa, nakazanie zwrotu tylko do daty opublikowania w Dz.U. UE decyzji o wszczęciu formalnego dochodzenia w dniu 21 września 2011 r., i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne jak podniesione w sprawie T-500/14 Derivados del Flúor, SA przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2014 r. – Sertrans Catalunya przeciwko Komisji

(Sprawa T-504/14)

(2014/C 282/73)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sertrans Catalunya, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: J. De Juan Casadevall, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem wniosku ewentualnego, i na wypadek, gdyby uznano SEAF za bezprawną pomoc państwa, nakazanie zwrotu tylko do daty opublikowania w Dz.U. UE decyzji o wszczęciu formalnego dochodzenia w dniu 21 września 2011 r., i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne jak podniesione w sprawie T-500/14 Derivados del Flúor, SA przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2014 r. – Grandi Navi Veloci przeciwko Komisji

(Sprawa T-506/14)

(2014/C 282/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Grandi Navi Veloci SpA (Palermo, Włochy) (przedstawiciele: S. Grassani, S. Ravenna i A. Franchi, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C (2013) 9101 wersja ostateczna z dnia 22 stycznia 2014 r. w części w której Komisja uznała że subwencja przyznana Saremar na prowadzenie działalności promocyjnej i gwarancje (pożyczki bankowe i listy patronackie) udzielone jej przez region Sardynii nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji Europejskiej C (2013) 9101 wersja ostateczna z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie środków pomocy 32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) i SA.32016 (2011/C) zastosowanych przez autonomiczny region Sardynii na rzecz Saremar. W decyzji tej Komisja stwierdziła między innymi, że subwencja przyznana Saremar na prowadzenie działalności promocyjnej i gwarancje (pożyczki bankowe i listy patronackie) udzielone tej spółce przez region Sardynii nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W zarzucie pierwszym dotyczącym naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE, Grandi Navi Veloci powołuje się na bezprawność decyzji w zakresie w jakim stwierdzono w niej, że Saremar nie odniosła korzyści gospodarczej z wynagrodzenia wypłaconego jej przez region Sardynii w zamian za działalność promocyjną. Według skarżącej Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE stwierdzając, że cena zapłacona przez region Sardynii tytułem wynagrodzenia za działalność promocyjną powierzoną Saremar w wysokości 3 000 000 EUR była zgodna z wartością rynkową oraz że nie zaistniał wymóg odniesienia korzyści gospodarczej przez beneficjenta.
  2. W zarzucie drugim Grandi Navi Veloci powołuje się po pierwsze na oczywisty błąd w ocenie popełniony przez Komisję w zakresie rzekomej niewłaściwości metody wykorzystanej przez biegłego wyznaczonego przez Tribunale di Genova [sąd w Genui] i po drugie na zachowanie Komisji polegające na nieprzeprowadzeniu dochodzenia oraz naruszeniu zasady dobrej administracji.
  3. W zarzucie trzecim, Grandi Navi Veloci powołuje się na sprzeczność i niewystarczający charakter uzasadnienia decyzji w rozumieniu art. 296 TFUE w odniesieniu do uznania, że środek związany z działalnością promocyjną nie stanowił pomocy państwa.
  4. W zarzucie czwartym, Grandi Navi Veloci powołuje się po pierwsze na nieprawidłowe zastosowanie art. 107 ust. 1 w związku z tym, iż stwierdzono, że pożyczki bankowe i listy patronackie nie stanowiły pomocy państwa oraz po drugie na związane z tym naruszenie obowiązku uzasadnienia decyzji w rozumieniu art. 296 TFUE.
-